Bầu cử ở Hoa Kỳ

Chương trình Thông tin Quốc tế, Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ
Tháng 5 năm 2012

Các đảng chính trị ở Hoa Kỳ

Tại đại hội toàn quốc của Đảng Dân chủ ở Denver năm 2008, những người Dân chủ đã chọn Thượng Nghị sỹ Barack Obama làm ứng viên tổng thống của đảng mình.

MỘT CÂU CHUYỆN DÀI

Các đảng chính trị là một phần không thể tách rời của nền dân chủ Hoa Kỳ hầu như từ ngày lập quốc, dù là hiến pháp Hoa Kỳ chưa khi nào đề cập đến chúng và một số người lập quốc đã thẳng thừng bác bỏ chúng.

Năm 1788, trong các bài báo của những người chủ trương lập chế độ Liên bang, Alexander Hamilton và James Madison đã viết về sự nguy hiểm của các phe cánh chính trị trong nước. George Washington, Tổng thống đầu tiên của đất nước chưa bao giờ tham gia vào một đảng phái chính trị nào và đã biểu lộ mong muốn rằng các đảng chính trị sẽ không được thành lập.

Trớ trêu thay, hệ thống hai đảng của Mỹ lại xuất hiện từ các cố vấn của Tổng thống Washington, trong đó có cả Hamilton và Madison. Đảng Liên bang do Hamilton lãnh đạo đã cổ vũ cho một chính phủ trung ương mạnh và sự liên kết chặt chẽ giữa chính phủ với những người giầu có. Đảng Dân chủ - Cộng hòa được Madison và Thomas Jefferson thành lập lại chủ trương một vai trò hạn chế của chính phủ trung ương và một cách tiếp cận chính phủ theo chủ nghĩa dân túy nhiều hơn.

Chính việc chỉ hướng vào những người giàu có/tầng lớp ưu tú của đảng Liên bang đã khiến cho sức hấp dẫn của đảng này bị suy giảm, và sự từ chối ủng hộ cuộc chiến năm 1812 của họ đã làm bất lợi cho họ khi cuộc chiến tranh đó kết thúc tốt đẹp. Đảng này đã tàn lụi dần vài năm sau đó.

Như tên gọi của nó chỉ ra, Kỷ nguyên của những điều tốt lành (1816–1824) dưới thời Tổng thống James Monroe là một thời kỳ ít phe phái chính trị nhất, thế nhưng vào năm 1828 những xung đột nội bộ đã gây chia rẽ trong Đảng Dân chủ - Cộng hòa.

Những người ủng hộ chế độ dân chủ theo đường lối Jackson, được người anh hùng trong chiến tranh và là tổng thống tương lai Andrew Jackson lãnh đạo, đã phát triển dần thành Đảng Dân chủ hiện đại. Một phái bảo thủ hơn do Henry Clay lãnh đạo đã thành lập một đảng đối lập - Đảng Whig.

Andrew Jackson

SỰ THAY ĐỔI CHÍNH SÁCH

Đảng Dân chủ đã ủng hộ cho địa vị đứng đầu của nhánh hành pháp (đứng đầu bởi tổng thống) bên trên các nhánh quyền lực khác trong bộ máy nhà nước và phản đối các chương trình mà đảng này cho là phát triển công nghiệp không phục vụ quyền lợi của người dân. Đảng Whig lại biện hộ cho địa vị đứng đầu của nhánh lập pháp (Quốc hội) và ủng hộ việc hiện đại hóa công nghiệp và chế độ bảo hộ kinh tế trong nước.

Đảng Whig sụp đổ vào những năm 1850, được thay thế bằng Đảng Cộng hòa chống chế độ nô lệ. Đảng này áp

Những người Cộng hòa hoan hỷ trong đại hội toàn quốc của đảng năm 2008 tại St. Paul, bang Minnesota.

ĐỎ VÀ XANH

Trong đêm bầu cử ở Hoa Kỳ, vô tuyến truyền hình cập nhật bản đồ Hoa Kỳ với các mảnh ghép, màu đỏ cho Đảng Cộng hòa và màu xanh cho Đảng Dân chủ để chỉ ra các bang đã bỏ phiếu ra sao. Đó là một hình ảnh mà người dân Mỹ hiểu ngay bởi hệ thống hai đảng này đã tở thành một phần trong cuộc sống hàng ngày của họ.

dụng nhiều chính sách kinh tế của Đảng Whig, chẳng hạn như việc ủng hộ các ngân hàng nhà nước, ngành đường sắt và đánh thuế xuất nhập khẩu cao.

Trong những thập kỷ tiếp theo, tên gọi của hai đảng chính trị chủ yếu của Hoa Kỳ đã không thay đổi, nhưng các chính sách mà hai đảng này theo đuổi bênh vực đã thay đổi cùng với sự thay đổi của tình hình trong nước và những ưu tiên của cử tri.

Đảng Dân chủ được xem là đảng tự do hơn, còn Đảng Cộng hòa thì bảo thủ hơn. Trong các phạm trù tư tưởng rộng lớn đó, mỗi đảng đều xoay quanh một phạm vi các niềm tin và quan điểm của mình. Nhiều người Mỹ tự nhận thấy mình là "độc lập" (không gắn kết với một đảng nào), và số cử tri như vậy đang ngày một tăng lên.

HỆ THỐNG HAI ĐẢNG

Vào năm 2008, Đảng Dân chủ là đảng chính trị lớn nhất, với hơn 74 triệu cử tri (chiếm 37% số cử tri có đăng ký) tuyên bố gắn kết với đảng, theo Trung tâm Nghiên cứu Pew. Barack Obama là người thứ 15 của Đảng Dân chủ giữ chức vụ tổng thống Hoa Kỳ.

George W. Bush là người thứ 19 của Đảng Cộng hòa giữ chức vụ này. Năm 2008, Đảng Cộng hòa là đảng chính trị lớn thứ hai ở Hoa Kỳ, với gần 56 triệu thành viên có đăng ký, xấp xỉ ¼ toàn bộ số cử tri có đăng ký.

Kể từ sau năm 1848, người đắc cử tổng thống luôn luôn thuộc một trong hai đảng chính trị nói trên, và hai đảng đó cũng thay nhau kiểm soát Hạ viện và Thượng viện từ năm 1856. Các đảng khác cũng có những người đại diện ở cấp quốc gia và bang, nhưng không một ai giành được sự ủng hộ đủ lớn để tạo thành một khối biểu quyết ở Quốc hội hoặc vươn lên thành một thách thức thật sự cho chức vụ tổng thống Hoa Kỳ.

Cái gọi là "các đảng thứ ba" tranh đua giành sự chú ý của các cử tri Hoa Kỳ bao gồm: Đảng Hiến pháp, chủ trương trở lại những gì mà nó tin là mục đích khởi đầu của những nhà lập quốc; Đảng Xanh, đấu tranh cho trách nhiệm quản lý môi trường và sự công bằng xã hội; và Đảng theo chủ nghĩa Tự do, ủng hộ đường lối hạ thấp vai trò của chính phủ tới mức thấp nhất trong đời sống của công dân.

Các nhà biếm họa từ lâu đã lấy con lừa làm biểu tượng cho Đảng Dân chủ, và con voi cho Đảng Cộng hòa.

Doanh nhân H. Ross Perot tranh cử như một ứng viên độc lập cho chức vụ tổng thống năm 1992 và năm 1996, giành được gần 19% số phiếu trong lần tranh cử thứ nhất của ông.